

XARXA

Que no ens tanquem al teu Esperit!

*Et donem gràcies, Pare,
pel do generós de l'Esperit
amb què has beneït el nostre món,
amb què has beneït la teva Església
i cadascun dels teus fills i filles.*

*Fes que sapiguem reconèixer i agrair
l'acció en el món de l'Esperit creador,
de la mateixa manera que pels fruits
sabem reconèixer l'arbre que els ha donat.*

*Els qui ens sentim fatigats de tant remar
per les aigües contràries de cada dia,
t'adrecem, oh Pare, un prec confiat:*

*Ja que el teu Esperit és i serà sempre
font constant i poderosa de vida i d'amor,
fes-nos capaços de desplegar davant seu
les veles –sovint oblidades– de la nostra vida.*

*Que el teu Esperit irrompi sobre l'Església i el món,
i ens ompli els teus fills i filles amb els teus dons:
l'amor, la pau, la justícia, la llibertat... i l'audàcia.*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan: En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan vindrà el Defensor que jo us enviaré quan seré amb el Pare, l'Esperit de la veritat que prové del Pare, donarà testimoni de mi. I vosaltres, que sou amb mi des del principi, també en donareu testimoni. Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà ho rep d'allò que és meu.»[Jn

15,26-27;16,12-15]

Salm responsorial 103

R/. Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. **R.**

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoueu la vida sobre la terra. **R.**

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Alè de vida

Els hebreus es feien una idea molt bonica i real del misteri de la vida. Així la creació de l'home descriu un vell relat, molts segles anterior a Crist: «Llavors el Senyor-Déu va modelar l'home amb pols de la terra. Li va infondre l'alè de vida, i l'home es convertí en un ésser viu».

És allò que diu l'experiència. L'ésser humà és fang. En qualsevol moment es pot esmicolar. Com caminar amb peus de fang? Com mirar la vida amb ulls de fang? Com estimar amb cor de fang? Tot i això, aquest fang viu! Al seu interior hi ha un alè que el fa viure. És l'Alè de Déu. El seu Esperit vivificador.

Al final del seu evangeli, Joan ha descrit una escena grandiosa. És el moment culminant de Jesús ressuscitat. Segons el relat, el naixement de l'Església és una nova creació. En enviar els seus deixebles, Jesús «va alenar damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant».

Sense l'Esperit de Jesús, l'Església és fang sense vida: una comunitat incapaç d'introduir esperança, consol i vida al món. Pot pronunciar paraules sublimes sense comunicar l'alè de Déu als cors. Pot parlar amb seguretat i fermesa sense refermar la fe de les persones. D'on traurà esperança si no és de l'alè de Jesús? Com es defensarà de la mort sense l'Esperit del Ressuscitat?

Sense l'Esperit creador de Jesús podem acabar vivint en una Església que es tanca a tota renovació: no és permès somiar en grans novetats; el més segur és una religió estàtica i controlada, que canviï el mínim possible; allò que hem rebut d'altres temps és també el millor per als nostres; les nostres generacions han de celebrar la seva fe vacil·lant amb el llenguatge i els ritus de fa molts segles. Els camins estan marcats. No ens hem de preguntar per què.

Com no cridar amb força: «Vine, Esperit Sant! Vine a la teva Església. Vine a alliberar-nos de la por, la mediocritat i la manca de fe en la teva força creadora!» No hem de mirar els altres. Hem d'obrir cadascú el nostre propi cor. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

«El veritable problema de l'Església és l'anar tirant
—amb una resignació i un tedi cada vegada més grans—
pels camins habituals d'una mediocritat espiritual» (Karl Rahner).

El vent i el foc de la Pentecosta

El 50è dia després de Pasqua, mentre una multitud es reunia per a *Shavuot* (festa jueva que commemora l'entrega de la Llei a Moisès), els apòstols, Maria i uns quants familiars van sentir «venir del cel un so com si es girés una ventada violenta» que omplí la casa; aquest és un primer senyal. El segon senyal no es fa esperar: «com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells». I aquí hi ha el tercer prodigi: plens de l' Esperit Sant , significat pel vent i el foc, «començaren a expressar-se en diversos llenguatges». La gent de la festa està meravellada «cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua». Tant és així que alguns creuen que «el vi els ha pujat al cap» (Fets 2:1-14)!

Així es compleix la promesa feta per Crist als apòstols en el moment de la seva Ascensió , uns deu dies abans: «Rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra» (Fets 1:8).

Els apòstols, després de rebre la força de l'Esperit, van tenir el coratge d'abandonar la sala del Cenacle on estaven tancats amb por. De seguida comencen a donar testimoni de la resurrecció de Crist, a donar a conèixer el seu ensenyament i a batejar.

A la Pentecosta, l'Església no es constitueix per la voluntat humana, sinó per la força de l'Esperit de Déu. Arran d'aquest esdeveniment, van néixer les primeres comunitats cristianes que després es van organitzar, desenvolupar i difondre.

11. L'Església «petit ramat» és com «la resta d'Israel»

Déu ho deia amb contundència per boca del profeta Sofonies (cap a l'any 620 a.C.): «Israel, «Jo faré que resti dintre teu una gent humil i pobra que cercarà refugi en el meu nom. **La resta d'Israel** no farà res de mal ni mentirà, no tindrà als llavis paraules enganyoses. Podrà pasturar i reposar sense que ningú l'esveri.» (So 3,12-13).

Per què ho deia això, el profeta? Doncs, perquè —quan van ser deportats a Babilònia— molts jueus van creure que els deus dels babilonis eren més forts que el Déu d'Israel. I es van «passar de bàndol» i van oferir sacrificis als deus babilonis, als ídols. Molts jueus, enlluernats per la riquesa i fastuositat de Babilònia es van rendir. Però no tots: va quedar la «**petita resta**», els que no es van rendir als deus babilonis sinó que es van mantenir fidels al Déu d'Israel: **la resta d'Israel**, de què parlava Sofonies. Aquesta petita **resta d'Israel** té una gran importància en la supervivència del **poble jueu...** i també en la consciència que **l'Església** té avui d'ella mateixa. El profeta Sofonies anunciava també la catàstrofe de l'Exili a Babilònia (587 aC), venia a dir que «ja no hi haurà rei, ni Temple. Aparentment, tot anirà malament, ja que —un cop vençuts— la majoria dels jueus es barrejaran amb el poble dominador i deixaran que la seva identitat específica es dilueixi i es confongui amb la cultura pagana ambient.»

Malgrat tot, alguns dels exiliats resistiran i es negaran a deixar-se assimilar pels babilonis. S'aferraran a les seves sinagogues i als seus sacerdots. I gràcies a la lectura de la *Torà* (la Llei) cada dissabte i a l'observança del *Shabat*, se salvaran de la desaparició total que lògicament s'hauria d'haver esdevingut. **Aquella petita resta va ser portadora del futur de tot un poble ... PCM** (Continuarà)

Aquesta setmana ...	
Diumenge, 19	FESTA de PENTECOSTA
Dilluns, 20	Dilluns de Pentecosta NO hi haurà trobada de Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 21	17.30 Vida creixent a CM
Dimecres, 22	9.00- 12.30 L'ASSISTENTA SOCIAL Arxiprestal amb <i>CITA PREVIA</i> : <u>933 44 16 50</u>
Dijous, 23	20.30 Trobada del Grup famílies a ST
Dissabte, 25	11.00 Primera comunió: Adriana Andrés García, Andreu Barañon Barajas, Angelo Sandoval Angerami, Daniela Almajano García, Dylan Joshua Barcias Andrade, Emma Fernández López, Èrik Aneas Pijuan, Jan Andrés García, Marcel Martínez-Losa Valle, Mateo Martínez Perches, Stefano Viti Rivero, Su Barragán Liñeiro, Valentina Esquena Morató. Els acompanya la catequista Yolanda . 20:00 FESTA DEL COR DE MARIA, FINAL DE L'ANY PASTORAL
Diumenge, 26	FESTA de SANTISSIMA TRINITAT

Dissabte 25 de maig:
FESTA DEL COR DE MARIA i FINAL ANY PASTORAL

Dissabte vinent les dues parròquies ens reunirem en una sola comunitat, a les 20:00, i celebrarem la festa de la Patrona del **Cor de Maria**. Serà un moment per viure i expressar el nostre agraïment per tot el que hem viscut, pel camí recorregut com a comunitat cristiana en els sagraments que vivim i celebrem i també en el camí dels seus grups i de les seves actuacions.

Ja fa uns quants anys que — a to i en sintonia amb el que estem vivint socialment, i per tal de reforçar l'actuació de DiSA —Càritas Parroquial—, vàrem transformar l'ofrena floral que havíem fet els darrers anys en una col·lecta i ofrena d'aliments. Aquest any ho farem igual.

Ara bé, atenent a les indicacions que ens han fet arribar els responsables de DiSA, demanem sobretot dues coses: **llet i llaunes de conserves**. Gràcies!

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34